

ת"פ 23335/11/20 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמן אל עקבי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 23335-11-20 מדינת ישראל נ' אל עקבי

כבוד השופט יניב בן הרוש	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עו"ד דסה	
עבד אל רחמן אל עקבי	
ע"י ב"כ עו"ד אלוג'	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע ביום 8.7.21 במסגרת הסדר, בעבירת **החזקת סכין** - עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. במסגרת ההסדר סוכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי, וכי הנאשם יבקש לבטל את הרשעתו.

3. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר ממנו עלה כי המשיב לקח אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי העבירה אינה מאפיינת את אורח חייו הנורמטיבי של הנאשם וכי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע. אשר על כן, ובשים לב לכך כי הנאשם משולב בלימודי הנדסאות בניין, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו.

טיעוני הצדדים:

4. **ב"כ המאשימה**, הפנה לחומרת העבירה ולצורך להילחם בתרבות הסכין. עתר למתחם שנע החל ממאסר על תנאי ועד עונש מאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות. התנגד לביטול ההרשעה בשים לב לחומרת העבירה.

5. **ב"כ הנאשם** עתר לביטול הרשעת הנאשם בשים לב לגילו הצעיר, לכך שאין לו הסתבכויות נוספות, ולכך שהרשעתו עלולה לפגוע בעיסוקו בעתיד, כמי אשר כיום הינו סטודנט. עוד הפנה לכך שהסכין לא נתפסה בעקבות

חיפוש, אלא עקב שאלה של השוטר אם יש למשיב "משהו להגנה עצמית" ובתגובה לכך הוציא הנאשם את הסכין מרכבו. ציין כי הנאשם יתום מאב וכי אמו חולת סרטן.

ביטול הרשעה:

6. **סוגיית** אי ההרשעה מעוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי, וכן בסעיף 71א(ב) ובסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אשר בהם הוסמך בית המשפט ליתן צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

7. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** נקבע כי, משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת, על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים [ראו ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**], ועל מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים [ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל**].

8. ההלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשעתו הנטל להראות כי מתקיימים שני תנאים מצטברים:
א. הרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

ב. סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים שפורטו בפסה"ד.

9. בכל הנוגע לתנאי **הראשון** הרי שנקבע כי על המבקש לבטל את ההרשעה הנטל להוכיח נזק **קונקרטי** כתוצאה מהרשעתו. ראו למשל רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי: "**החובה להצביע על נזק קונקרטי עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה**". בכל הנוגע לנזק הקשור במקום העבודה, הרי שהנטל להצביע על נזק קונקרטי הינו כה מכביד עד כדי כך שנקבע כי: "**אין די בהצגת הסכם עבודה כדי להוכיח כי הרשעת המבקש תשליך על תעסוקתו העתידית**". ראו רע"פ 7224 **פרנסקי נ' מדינת ישראל**. המבקש, בענייננו, לא עמד בנטל להוכיח כי ייגרם לו נזק קונקרטי המצדיק ביטול הרשעתו: **ראשית**, הפגיעה בשלב זה הינה תיאורטית משום שהנאשם הינו סטודנט. **שנית**, לא הוצגה ראיה לכך שסוג העבודה הרלוונטי בו יעסוק לו יסיים את לימודיו יהיה חסום בפניו בשל הרשעתו. **שלישית**, לא הוצגה ראיה לכך שכל סוגי העבודה בהם יכול לעסוק בעל הכשרה מסוג זה, חסומים בפני מי שהורשע.

10. בכל הנוגע לתנאי **השני**, הרי שעל פניו עבירת החזקת הסכין היא עבירה שבהיעדר נסיבות **חריגות** אין מקום להימנע בה מהרשעה. ראו למשל רע"פ 529/10 **שאלתיאל נ' מדינת ישראל** שם בית משפט שלום נמנע מהרשעת הנאשם שהחזיק סכין ברכבו. בית המשפט הפך את ההחלטה והרשיע את הנאשם ובית המשפט העליון אישר את החלטת בית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון קבע באותו עניין כי:

"עצם החזקת הסכין היא שהופכת אותה לזמינה ומדיניות הפסיקה להחמרה בגין עבירות אלה

עמוד 2

אינה מאפשרת ויתור על הרשעה"

11. עיינתי בפסיקה שהגיש הסנגור, יחד עם זאת מדובר בפסיקה מבית משפט השלום שאינה מנחה וודאי שאינה מחייבת ועל כן לא אוכל לקבלה.

12. אשר על כן, וגם אם בלב לא קל, אין לי אלא לבכר את האינטרס הציבורי שבהגנה על שלום הציבור ובהרתעת הרבים, על פני עניינו הפרטני של הנאשם, ולדחות את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים:

1. בכל הנוגע לעבירת החזקת הסכין הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה, הם הערך של שמירה על בטחון הציבור ושלמות גופו.

2. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הנמוך, לא התרשמתי שמדובר בסכין בעלת מאפיינים התקפיים מיוחדים, הסכין לא נתפסה על גופו של הנאשם אלא ברכבו ומשום שהפוטנציאל הגלום בהחזקת סכין לא הגיע לכדי מימוש או קרוב לכך. ודוק, עבירת הסכין היא עבירה בפני עצמה, ואין באי מימוש פוטנציאל הנזק כדי להקהות מחומרתה.

מדיניות הענישה הנוהגת:

3. בפתח הדברים יצוין כי המחוקק קבע לעבירת החזקת הסכין עונש של 5 שנות מאסר, עונש שהינו חמור יותר ממרבית עבירות התקיפה למיניהן, ללמדנו על החומרה שמייחס המחוקק לעבירה זו.

4. בכל הנוגע למדיניות הענישה, מצאתי לנכון לציין את רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל, שם דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש של חודשיים מאסר בפועל שהוטלו על מי שהורשע בהחזקת סכין והיה נעדר עבר פלילי. את רע"פ 22700-05-11 (חיפה) מדינת ישראל נ' נימר ואח', שם החמיר בית המשפט בערעור והפך החלטה של בית משפט השלום שגזר עונש של מאסר מותנה וקנס על נאשם שהחזיק בסכין, והשית עליו עונש של חודשיים מאסר. את רע"פ 34814-03-21 (מרכז) ממנ נ' מדינת ישראל, שם נקבע לעבירת החזקת הסכין מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ואת רע"פ 47220-03-19 (רמלה) מדינת ישראל נ' ג'רושי שם נקבע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מי שהחזיק ברכבו להב של סכין.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים

כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

5. הנאשם, כך לדברי בא כוחו בטיעונים לעונש, החזיק את הסכין לצורך הגנה עצמית. ההחזקה הייתה ברכב ולא על גוף ולא הוצגו אינדיקציות לגבי מאפיינים מיוחדים לחומרה של הסכין.

6. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריש.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

7. על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל: רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל] בענייננו, משתחלת המתחם הינה מאסר על תנאי הרי שאין משמעות אופרטיבית לחריג לקולא ממתחם הענישה. למען הסר ספק, יובהר כי סוגיית ההרשעה אינה קשורה למתחם הענישה או לחריגה ממנו.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

8. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן.

ג. נסיבות חייו של המשיב, כפי שפורטו בתסקיר ועל ידי הסניגור אינן קלות.

ד. נוכח נתונים אלו, הרי שהעונש הראוי הינו בתחתית המתחם.

סוף דבר

9. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת

התנאי עבירת החזקת סכין.

ב. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.10.22.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, בהעדר הצדדים.